

Preljubi gospod Doropoljski!

Jako rad čitam Vaš „Zvonček“. Posebno pa Vaša pisma. Moram Vam povedati, kdo sem jaz. Ime mi je Vane. Star sem 9 let. Moj oče je učitelj, moja mati učiteljica. Imam tri sestre: Miro, Danico in Milico. Mira in Danica hodita v Ptuj v meščansko šolo. Milica pa je v III. razredu. Jaz sem pa v II. razredu. Pridite za Binkosti k nam. P. osim, odpišite mi kmalu.

Vas pozdravlja Vaš

Vane Glinšek,
Št. Jurij p. D., pošta Rogatec.

Odgovor:

Ljubi Vane!

Lepa hvala za prijazno Tvoje povabilo — ampak za sedaj ostane le pri povabilu. Rad bi sicer šel malo po lepem slovenskem svetu, toda dolžnosti me drže doma. Dolžnosti pa so hude reči. Nihče jih ne sme zanemarjati — tudi jaz ne! Zatorej mi gotovo oprostiš.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Z velikim veseljem sem čitala Vaš odgovor v 11. številki lanskega letnika, ki ste ga pisali moji sestrici Mileni. Sklenila sem tedaj poslati Vam pisemce, da bi dobila tudi jaz kak odgovor od Vas. Letos hodim prvo leto v šolo. Učim se tam samo italijanski. Doma pa govorimo le slovenski. Rada čitam „Zvonček“ in posebno Vaš kotichek. Žalibog da smo tako daleč od domovine — dežela je tu sicer jako lepa.

Iskreno Vas pozdravlja

Vida Pirjevčeva,
učenka I. razreda v Mezolombardu, Tirolsko.

Odgovor:

Ljuba Vida!

Vesel sem Tvojega poročila, ki mi pravi, da govorite doma le svoj materni jezik. To mi je poroštvo, da nikoli ne pozabiš, da si

hči slovenskih staršev. Dostikrat človek šele v tujini spozna lepoto domače govorice. Šele med tujimi ljudmi se mu zbudi hrepenenje po rodni zemlji. Tudi ptica selilka prileti spomladi nazaj, koder je njeno gnezdece — pa bi si človek ne želel v domovino? Velika je moč domovinske ljubezni!

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Z veseljem Vam pišem prvikrat pismo. Rad se stisnem v Vaš kotichek. Star sem osem let, hodim v šolo v tretji razred. Učitelja imam jako skrbnega in ga imamo radi. Imam eno sestro in enega bratca. Moj ata je pekovski mojster. Vsak torek in soboto bremo v šoli slovenski list „Zvonček“. Jaz berem „Zvonček“ z velikim veseljem in sem njegov naročnik. Imam jako skrbnega očeta in dobro mater.

Ferdinand Okorn,
učenec v Spodnji Šiški.

Odgovor:

Ljubi Ferdinand!

Očetova skrb in materina dobrota se kažeta pač tudi v tem, da sta Ti naročila „Zvonček“. To je Tvoje in moje veselje! — Vem pa, da gojiš z menoj vred tudi isto željo: Ko bi bili vsi slovenski starši Tvojim enaki!

*

Spoštovani gospod Doropoljski!

Čitala sem zadnjič „Zvonček“ in sem videla, da Vam veliko šolarjev piše. Tudi jaz Vam nekaj vrstic pišem. Stara sem 12 let. V šolo hodim v Šmihel nad Pliberkom (Junska dolina). Jako rada hodim v šolo, ker se tam mnogo lepega naučim. Najbolj me veseli risanje in petje. Tam se učimo tudi nemški jezik. Imam štiri brate in eno sestro. Pri nas imamo veliko hroščev. Zjutraj jih otrešamo in nabiramo. Kupujejo jih pri občini. Gospod učitelj bo napravil hraničnico za šolarje. Tudi jaz sem si že prihranila nekaj denarja.

Jako rada berem „Zvonček“, posebno pa Vaš kotiček. Dobivam ga od učiteljice gospodične Fani Piškove na posojilo. Jako bi me veselilo, ko bi odgovorili na to pismo v „Zvončku“.

Srčno Vas pozdravlja

Micka Mlinarjeva,
po domače Žnidarjeva, v Breški vasi, učenka
3. razreda 2. oddelka.

Odgovor:

Ljuba Micka!

Prav je, da se uče otroci že v zgodnjih letih štediti. Zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača! In vedno pride prav, če ima človek za slučaj sile in potrebe kaj prihrankov.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Preden Vam kaj pišem, Vas prav lepo pozdravljam. Danes Vam pišem prvikrat par besed. „Zvonček“ jako rada čitam, ki ga dobivam od gospoda učitelja. Učim se lahko. Najbolj me zanima zgodovina, zemljepis in ročno delo. Šolski pouk se prične ob osmih in traja do dvanajstih. Potem pa grem z drugimi učenkami domov. Doma pomagam materi. Drugo leto bom izstopila iz vsakdanje šole. Stara bom dvanajst let. V šolo hodim v III. razred II. oddelka. Dolg čas mi bo po vsakdanji šoli. Hodim že šesto leto.

Srčno Vas pozdravlja

Terezija Brtončljeva,
učenka III. razreda II. oddelka v Selcih.

Odgovor:

Ljuba Terezija!

Malo kdaj in malo koga čujem, da bi mu bilo dolgočasno po vsakdanji šoli. Veseli me, da si Ti med tistimi redkimi, ki jih šola veseli.

*

Dragi gospod Doropoljski!

Stanujem v Trstu. „Zvonček“ berem jako rada. Pred tremi meseci sem izgubila svojega dobrega očeta. V šoli se učimo mnogo lepega, najbolj mi ugaja petje, risanje in povesti praviti. V prvem izpričevalu sem dobila same ene, samo v petju dve, v tem izpričevalu sem dobila same ene.

Sedaj sem v drugem razredu. Hodim v Ciril-Metodovo šolo v Trstu na Acquedottu. K Sokolu hodim jako rada.

Lepo Vas pozdravlja

Saša Knausova,
učenka II. razreda v Trstu.

Odgovor:

Ljuba Saša!

Pomilujem Te od srca, ker si izgubila dobrega očeta. — Ako Ti ostane srce dobro in čisto, bo v njem vedno živel spomin nanj!

*

Mnogo pisemc in odgovorov sem moral tudi sedaj odložiti, ker mi je zmanjkalo prostora. Vse pride polagoma na vrsto. Prosim potrpljenja!

Kotičkove risbe

J. Veronik:

Pozdrav gospodu Doropoljskemu!